

TŘI SMRČKY

Povídají si spolu v lese tři smrčky.

„Já jsem nejkrásnější,“ tvrdí první smrček. „Určitě budu jednou stát ve velikém obývacím nádherně ozdobený svíčkami a vánočními ozdobami...“

„Cha,“ vpadne mu do řeči druhý smrček. „Já jsem daleko urostlejší než ty.“

„A kam se oba hrabete na mě,“ zamíchá se do rozhovoru třetí.

Všechny tři sní o tom, že ony jsou ty nejkrásnější a nejdůležitější stromy v lese.

Jednoho dne přijde lesník, smrky porazí a odveze. První smrček skončí u pana starosty, a za pár dnů se slavnostně ozdobený pyšně uprostřed velikého obývacího pokoje. Jeho sen se mu splnil.

Druhý smrček odvezli do truhlárství. Za nějakou dobu je z jeho dřeva jídelní stůl v dětském domově a může se těšit z toho, jak u něj děti chutnají.

Třetí smrček dopadl na pohled nejhorší: udělali z něj jesle do chlévka, kam se dává krmivo dobytce. Ani trochu to tam nevoní, je tam skoro tma a plno much.

Ale představte si - zrovna do takového místa se narodil Boží syn a zrovna do takových jeslí ho maminka položila. To obyčejné krmítko pro dobytek se stalo kolébkou královského syna, Ježíše.

Také ty a já jsme jako ty smrčky. I my máme svá přání a své sny. A také s námi má Bůh své plány. Z každého života chce něco udělat. A něčeho docela obyčejného a bezvýznamného umí udělat něco velikého a důležitého, jako z těch obyčejných jeslí.

To nám bude letos připomínat náš vánoční stromek: I z tvého života chce Bůh udělat něco dobrého - třebaže je na pohled docela obyčejný! ☺

